

Het blijefje

Juliann Tenney Doman
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

'Welkom in de klas, iedereen.'
Riley keek naar haar nieuwe leerkracht en glimlachte. Hij zag er jonger uit dan haar andere leerkrachten. Toen hij sprak, sloeg zijn stem over. Hij schraapte zijn keel en ging verder.

'Ik ben meneer Berrett.'

Een leerling stak zijn hand op. 'Bent u nieuw?' vroeg hij.

'Ja. Ik ben net afgestudeerd. Jullie zijn mijn allereerste klas.'

Toen legde meneer Berrett uit wat ze dit jaar gingen leren. Hij sprak zachtjes. Soms was het moeilijk om hem te verstaan.

Riley hoorde de kinderen achter haar fluisteren. Daardoor was het nog moeilijker om meneer Berrett goed te horen. Maar Riley deed haar best om te luisteren. Als meneer Berrett naar haar keek, glimlachte ze.

Die avond vroeg mama tijdens het eten naar Rileys eerste schooldag.

'Ik vond mijn lessen en leerkrachten leuk', zei Riley. 'We hebben één leraar die helemaal nieuw is. Hij leek een beetje zenuwachtig. Sommige kinderen lachten om hem.'

'Soms zijn zelfs leerkrachten zenuwachtig', zei papa.

Mama glimlachte. 'Ik ben blij dat jij er bent om hem op te vrolijken.'

De volgende dag hoorde Riley een paar kinderen in de gang praten.

'Ik heb ook les van meneer Berrett', zei een van hen. 'Ik kon hem gisteren niet eens horen.'

'Soms zijn zelfs leerkrachten zenuwachtig', zei papa.

'Hoorde je hoe zijn stem oversloeg?'

'Het wordt een lang jaar', zei een ander kind. Ze moesten allemaal lachen.

Riley dacht aan wat papa had gezegd, dat leerkrachten ook zenuwachtig kunnen zijn. Gisteren was de eerste schooldag van meneer Berrett. Dat was vast nogal eng. Mama zei dat ze hem moest opvrolijken. Maar hoe kon Riley dat doen?

Toen Riley die avond bad, vroeg ze haar hemelse Vader hoe ze meneer Berrett kon helpen.

De volgende dag deed Riley haar broodtrommel open. Er zat een briefje van mama in. 'Je bent geweldig!' stond erop. Riley glimlachte. Ze was dol op de briefjes van mama. Haar familie noemde ze 'blijefjes'.

Dat was het! Riley en haar klasgenoten konden een blijefje voor meneer Berrett maken!

Riley nodigde enkele klasgenoten uit om na school bij haar thuis te komen. Ze versierden een grote, felgekleurde poster met lachende gezichtjes en sterretjes. Ze schreven op wat ze leuk vonden aan meneer Berrett. Ze schreven dingen op die ze al van hem hadden geleerd. En ze schreven dat ze blij waren dat hij hun leerkracht was.

De volgende dag gingen Riley en een paar van haar vriendinnen extra vroeg naar school. Ze hingen de poster op de deur van het klaslokaal van meneer Berrett. Toen

verstopten ze zich om de hoek om te zien wat er gebeurde.

Meneer Berrett kwam al snel bij zijn klaslokaal. 'O!' zei hij. Riley en haar klasgenoten zagen hem hun berichten lezen. Hij kreeg een grote glimlach op zijn gezicht.

Toen Riley zag hoe blij hij was, werd zij ook blij.

Ze glimlachte en gaf haar vriendinnen een high five.

Toen ze weglieden, hoorde Riley iemand zeggen: 'Ik kan niet wachten om vandaag naar de les van meneer Berrett te gaan!' Riley kon ook niet wachten. ●

Dit verhaal vond plaats in de Verenigde Staten.